

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Ophelio Grammatico. 273.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

κεν τυφλὸς ἐγενήθη· ἵνα φανερωθῇ τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ ἐν αὐτῷ, ὅτι περὶ σωτηρίας ἡμῶν ἡ φύσις, ἵνα ἀνακηρυχθῇ ὁ τεχνίτης.

ra Dei in illo. Hoc est, claudicare permiffa est natura, vt artificis gloria prædicetur.

Ὁ ρελίφ γε μιμητικῶ. σογ.

Ophelio Grammatico. 273.

Ὅτι μὲν πολλὰ ἄδηλά ἐστὶν ἡμῖν, καὶ λογισμῶ ὅτι εὐθιγέτα ἀνθρωπίνῳ. ἄλλοι ὅτι δὲ σκέψαι ἡμᾶς ἀμφεῦγει, καὶ τούτο χρῆσιμῶς, τὰ μὴ σωτελοῦντα ἡμῖν εἰς σωτηρίαν, καὶ τὸ δῆλον, σκοπήσασθαι οὐκ ἔστιν ἡμῖν λυσιτελεῖν εἰς μακαριότητα, τί δ' ἔσται. καὶ οὐτως ἑσσανίστομεν τὰ λεγόμενα. τὸ λέγειν ἢ σφαιρῶν εἶναι τὸ οὐρανὸν, ἢ ἡμισφαίριον, καὶ τὸ πολυπραγματεῖν, ἢ κίλιον τὸν ἀκύτατον δρόμον, σελήνης δὲ μειώσεως τε καὶ αὐξήσεως, καὶ τῆς ἀστρων τῶν θεῶν, καὶ τὸ ζητεῖν περὶ γῆς, ἢ κύλιον δρόμον, ἢ λιανοειδῆ, ἢ κέρον τῶν πάντων, καὶ τὸ τὰ σκέψαι ἢ ταύτης ἀμφεῦματα εἶδέναι, τί συμβάλλεται εἰς ἀρίστην πολιτείαν, ἐγὼ μὲν ἔσσωρα, εἰ δὲ τις λέγειν ἔχει, λέγει μὲν ἴσως, ἔπεισθ' ἔσται. τὸ δὲ διχασμένην καὶ ἀδρίαν καὶ φρόνησιν καὶ σωφροσύνην, καὶ εἰς τῶν συγγενῶν εἶδέναι τε καὶ φράττειν, τῶν εἰς πλὴν κορυφαγοπάτῃ μακαριότητα ἀναπέμπει τῶν ὀπισημονας, καὶ οὐκ ἔστι μὲν μὲν ἡμῖν λυσιτελοῦσαν ἀπέχεσθαι, τῶν δὲ λυσιτελοῦσαν ἀπέχεσθαι.

Quod multa nobis obscura sint, atque humano ingenio vix peruestigari queant, perspicuum est. Quod autem ea demum, & quidem vtiliter captum nostrum effugiāt, quæ nobis ad salutem haudquaquam conducunt, id quoque liquet. Consideremus itaque quid nobis ad beatitudinem adiumento sit, quid secus: atque ita, quæ dicuntur, exploremus. Cælum aut sphaeræ, aut dimidiæ sphaeræ speciem imitari affirmare, atque item celerrimum Solis cursum, ac Lunæ incrementa & decremента, siderumque sitū curiosè indagare, ac præterea de terra quærere, cylindri an conis speciem teneat, mundique centrum sit, ac denique & Solis & Lunæ interualla cognita & explorata habere, quid ad benè beatèque viuendum vtilitatis afferat, equidem nō video. Quod si quis id dicere possit, dicet quidem fortasse: verum minime persuadebit. At verò iustitiam & fortitudinem, ac prudentiam & temperantiam, & si quid his affine est, scire atque exequi, hoc verò eos, qui id callent, ad beatitudinis arcem euehit. Quocirca faciendum est, vt ab his, ex quibus nihil commodi nobis oritur abstineamus, ea autem ex quibus emolumentum percipitur, amplectamur.

Γόττω. σοδ.

Gotto. 274.

Ἡ πολυγαμία τοῖν δυνεὶν πατριάρχων. ὁ γὰρ Ἰσαὰκ μὲν ἀμίλητος γενναίος. ὅτι ἀπὸ ραθυμίας ἢ φιλοπαθείας ἐγένετο, ἀλλ' ἐκ τῆς τῶν πραγμάτων ἐπιλάσσει, ὡς ἀπὸς εἰποι, ἀνάγκης. διὸ καὶ συμπενοῦσθαι θέα γὰρ τῆς γενομένης ἀκοσμοσύνης, ὅπως ἐγένετο. ὁ μὲν γὰρ Ἀβραάμ εἰ μὴ παρεκλήθη ἔστω τῆς γενναίας τῆς καὶ ζηλοτυπιᾶς ὀφειλῆσθαι πλησιάζει τῆς παμδίσει. ὅτι ἀπὸς ἐπιπλοῦσθαι, ἔστω ἡδὲ παθῶν, καὶ δ' εἰ-

Quod duo Patriarchæ plures vxores habuerint (nam Isaac cum vna duntaxat vxore consuetudinem habuit) non à segnitie, aut libidinis studio profectum est, verum à rerum necessitate, vt quispiam dixerit, cōtextum & expressum. Perspice enim, Scripturæ vestigiis hærens, quemadmodū id contigerit. Abrahā quippe, nisi ab vxore sua, quæ etiam zelotypia teneri debebat, rogatus fuisset, vt ad ancillam accederet,

¶ ij